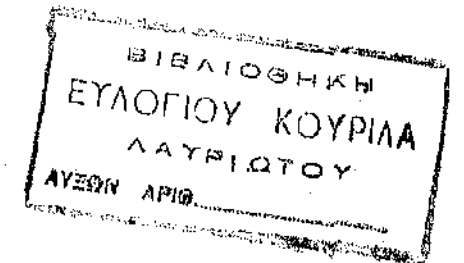

ΕΣΤΙΑ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

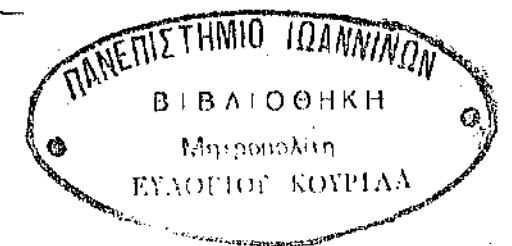
1883

[ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ — ΙΟΥΝΙΟΣ]

ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡ. 6.—ΔΕΔΕΜ. ΦΡ. 8

074.

ΑΘΗΝΗΣ

Γ. ΚΑΣΑΔΟΝΗΣ, ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Γραφείον τῆς Ἐστίας: Ὁδὸς Ἀγγέλου, 9.

1883

ἘΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΥΜΕΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Η'

Συντάξις: Γεώργιος Ἰωάννου Ἐλάδης, γρ. 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γρ. 20. — Ἀντιγράμματα ἔρχονται ἀπὸ
Ἑκδοτικῆς ἐπιτελείου Ἰωάννου καὶ εἰς ἑτέρας. — Γραφεῖον τῆς Διοικήσεως: Ὁδὸς Ἀγγέλου

18 Φεβρουαρίου 1883

ΕΥΓΕΝΙΑ ΓΡΑΝΔΕ

[Μυθιστορία Ὀνορίου Βαλζάκ. — Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου]

Συντάξις 181 σελ. 87.

Ἐν μέτρῳ τῆς νυκτὸς ἡ Εὐγενία, ἀσχολουμένη περὶ τὸν ἐξάδελφόν της, ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσε θνήσκοντος φωνῆν, καὶ ὑπέλαθεν ὅτι ὁ θνήσκων ἐκεῖνος ἦτο ὁ Κάρολος. Ἦτο τόσοσ ὄχρος καὶ τόσοσ ἀπηλπισμένος, ὅτε τὸν ἀφῆκε! Ἰσως — διελογίσθη — αὐτοκτόνησε. Ἐφόρεσεν ἀμέσως μικρὰν περιωμίδα μετὰ κορδύλης, καὶ ἠθέλησε νὰ ἐξέλθῃ. Ἰδοῦσα δὲ κατ' ἀρχάς φῶς, διεισδύον διὰ τῆς σχισμᾶδος τῆς ὕρας, ὑπέθεσε πυρκαϊάν καὶ ἐφοδῆθη ἄλλ' ἀνεθάρρυσεν μετ' ὀλίγον, ἀκούσασα τὸ βαρὺ τῆς Ἀννέτας βῆμα καὶ τὴν φωνὴν αὐτῆς ἀναμειγυρούμενην πρὸς ἵππων χροματισμούς.

— Μήπως ὁ πατήρ μου φεύγει με τὸν ἐξάδελφόν μου; ἠελογίσθη καὶ ἤνοιξεν ὀλίγον τὴν θύραν της, προσέχουσα μὴ ρίξῃ καὶ προσπαθοῦσα νὰ ἴδῃ τί συνέβαινε ἐν τῷ διαδρόμῳ.

Ἄλλ' αἰφνης συνήντησαν οἱ ὀφθαλμοὶ της τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ πατρὸς της, καὶ τὸ βλέμμα των, ὄψω καὶ ἂν ἦτο ἀδιάφορον καὶ ἀόριστον, ἐπάγωσεν αὐτὴν ἐκ τρόμου.

Ὁ γέρον καὶ ἡ Ἀννέτα ἦσαν συνεζευγμένοι διὰ βραχείας καὶ γονδράς, δοκοῦ, ἥτις στηριζομένη διὰ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ των ὤμου, ἔφερον ἀνηρτημένον ἀπὸ σχοινίου μικρὸν βυτίον, ὅμοιον πρὸς ἐκεῖνα, ἅτινα ἠρέσκετο κατεργαζόμενος ὁ γέρον Γρανδὲ κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του.

— Παναγία μου! ἀφέντη, τί βαρὺ τοῦ εἶνε! εἶπεν ἡ Ἀννέτα ταπεινῇ τῇ φωνῇ.

— Τὸ κακὸ εἶνε πῶς ἔχει μέσα μόνον δεκάρας! ἀπήντησεν ὁ γέρον. Κύτταξε νὰ μὴ ρίξῃς τὸ λυχνάρι.

Τὴν σκηρὴν ἐκείνην ἐφώτιζε μίαν μόνον λυχνία, τεθειμένη μεταξὺ δύο κιγκλιδίων τοῦ δρυφάκτου τῆς κλιμακῆς.

— Κορνοουαγέ, εἶπεν ὁ Γρανδὲ πρὸς τὸν φύλακά του, ἐπῆρες τὰ πιστόλια σου;

— Ὁχι, ἀφέντη! τί; φοβᾶσαι διὰ τῆς δεκάρας σου;

— Ὁχι δὲ! εἶπεν ὁ γέρον Γρανδὲ.

— Ἐπειτα θὰ πάμε γλήγορα, ὑπέλαθεν ὁ φύ-

λαξ. Οἱ κολλῆγοι ἐδιάλεξαν τὰ καλλίτερα τῶν ἔλογα.

— Καλά, καλά! Ἄν τοὺς εἶπες βέβαια τοῦ πάμε;

— Καὶ τοῦ τὸ ξέρω;

— Καλά. Εἶνε γερὸ τὸ ἀμάξι;

— Ἀυτό, ἀφέντη; Βαστᾶ τρεῖς χιλιάδες λίτραις; Ὡς πόσο νὰ ζυγίζουν αὐτὰ τὰ πλεροβάρελλα;

— Ἐγὼ νὰ σοῦ τὸ πῶ, ὑπέλαθεν ἡ Ἀννέτα ὡς χίλιας δεκακόσιαις λίτραις...

— Ἀννέτα, σιώπαινε! Νὰ πῆς τῆς γυναικὸς μου ὅτι πῆγα εἰς τὴν ἐσχάτην. Εἰς τὸ γεῦμα θὰ ἦμ' ἰδῶ! Ἐλα, τράβα, Κορνοουαγέ. Τὸ πρῶτ', πρὸ τῶν ἐννέα, πρέπει νὰ ἦμεθα εἰς τὸ Ἀνζέ.

Καὶ ἡ ἀμάξι ἐκίνησεν.

Ἡ Ἀννέτα ἐμυρολόγησε τὴν ἐξώθυραν, ἔβλεπε τὸν μολοσσόν, καὶ κατεκλίθη πλήρη μωλώπων ἔχουσα τὸν ὄλον της ὀδῆς ἐν τῷ οἴκῳ ὑπαπέσθη τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Γρανδὲ, οὐδὲ τῆς ἐκδρομῆς αὐτοῦ τὸν σκοπόν.

Ἡ ἐχευσιλία τοῦ γέροντος ἦν ἀπόλυτος.

Οὐδέεις ἔβλεπε ποτε πεντάλεπτον ἐν τῷ οἴκῳ ἐκείνῳ, ὅπου ἔβριθεν ὁ χρυσός.

Μαθὼν τὴν πρῶτην, ἐκ τῶν ἐν τῷ λιμένι δημοσίων του, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ εἶχε διπλασιασθῆ ἔνεκα πολυαριθμῶν ἐξοπλισμῶν γινομένων ἐν Νάντη, καὶ ὅτι κερδοσκοποὶ πολλοὶ εἶχον μεταβῆ εἰς Ἀνζέ ὅπως ἀγοράσωσιν, ὁ γέρον ἀπελευργός, δανεισθεὶς ἀπλῶς τοὺς ἵππους τῶν αὐλιτῶν του, ἀπεφάσισε νὰ μεταβῆ ἐκεῖσε, ἵνα πωλήσῃ τὸν ἰδικόν του, καὶ φέρῃ ὀπισω χρηματικὰ γραμμάτια τοῦ δημοσίου, ἐμπροσσωποῦντα τὴν ἀνάγκαιουσαν αὐτῷ πρὸς ἀγορὰν τῶν χρεωγράφων ποσότητα, ὑδξημένην ἐκ τῆς ἐπικαταλλαγῆς τοῦ νομίσματος.

— Ὁ πατήρ μου φεύγει, εἶπεν ἡ Εὐγενία, ἥτις εἶχεν ἀκούσει ἀνωθεν τῆς κλιμακῆς τὰ λυχθέντα.

Μετ' ὀλίγον ἐπεκράτησε πάλιν σιγὴ ἐν τῷ οἴκῳ, ὁ δὲ μακρυνὸς τῆς ἀνάξῃς κρότος, σθεσθεὶς βαθμυδόν, δὲν ἀντήχει πλέον ἐν τῇ κοιτωμένῃ Σωμύρη.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἤκουσεν ἡ Εὐγενία διὰ τῆς κάρδιας της, πρὶν ἢ ἀκούσῃ αὐτὴν διὰ τῶν ὠτων, ἀσθενῆ τινα οἰωγὴν, ἠγγήσασαν διὰ τοῦ διαφράγματος ἀπὸ τοῦ κοιτῶνος τοῦ ἐξάδελφου

— Πώς συνέβη τούτο; υπέλαβεν εκείνη· διατί άνθρον εις τό δωμάτιόν σας; Μά την άληθειαν δέν ήξεύρω πλέον. Άλλά μ' έρχεται νά μή μετανοήσω ότι ανέγνωσα τάς δύο αύτάς επιστολάς, διότι μου έδειξαν την καρδιαν σας, την ψυχήν σας, και. . .

— Και τί άλλο; ήρώτησεν ο Κάρολος.

— Τά σχέδιά σας και την ανάγκην την όποιαν έχετε χρηματικού τινος ποσού. . .

— Άγαπητή μου εξαδέλφη. . .

— Σιγά, σιγά, εξαδέλφε μου, μήν εξυπνήση κανείς. Ίδού, ειπεν ανοίγουσα τό βαλάντιόν της, αι οικονομίαι πτωχής κόρης, ήτις δέν έχει καμμίαν ανάγκην. Δεχθήτε τας. Σήμερον τό πρωτό δέν ήξευρα τί σημαίνουν τά χρήματα. Σεξ μου τό ευάθατέ. Τά χρήματα δέν είνε άλλο τι παρά μόνον μέσον. Ο εξαδέλφος είνε σχεδόν αδελφός. Ήμπορείτε λοιπόν νά δεχθήτε δάνειον τό βαλάντιον της αδελφής σας.

Η Εύγενία, γυνή επίσης και νεάνις, δέν προσεδόκα άρνησιν· άλλ' ο εξαδέλφος της έμενεν άφρονος.

— Τί; μήπως θά μου άρνηθήτε; ήρώτησεν η Εύγενία, ής οι παλμοί ήκούοντο σχεδόν έν μέσω της βαθείας σιγής της νυκτός.

Ο διαταγμός του εξαδέλφου της την έταπεινώσεν· ανέλογισθη όμως ζωηρότερον την ανάγκην εις ήν διετέλει, και κάμψασα τό γόνυ.

— Δέν θ' άνεγερθώ, ειπεν, άν δέν λάβετε αύτό τό χρυσίον. Εξαδέλφε μου, σας παρακαλώ, . . μίαν άπάντησιν! νά ιδώ άν με τιμάτε, άν είσθε γενναίος. . .

Ο Κάρολος εδάκρυσε προς την κρυγήν αύτην εγένουος άπελπισίας, και τό δάκρυ του επέτάλαξεν επί τας χείρας της εξαδέλφης του, ως έδραξεν ίνα την έμποδίση νά γονυπετήση. Υπό των θερμών αύτών βραχίσιον δακρύων, ώρμησεν η Εύγενία προς τό βαλάντιόν της κ' εκένωσεν αύτό επί της τραπέζης.

— Λοιπόν, δέχεσθε; ερώνησε κλαιούσα εκ χαράς. Μή φοβήσθε, εξαδέλφε μου· θά πλουτήσετε. Τά χρήματα αύτά θά σας φέρουν τύχην. Μίαν ήμέραν μου τά επιστρέφετε, ή, άν θέλετε, συντροφούμεν. Όπως θέλετε, τέλος πάντων· δέχομαι ό,τι ήρος θέλετε. Άλλά δέν έπρεπε νά θεωρήσετε τόσον σπουδαίον τό μικρόν μου δώρον.

Ο Κάρολος κατώρθωσε τέλος νά εκφράση τά αισθήματά του.

Ναι, Εύγενία, θά είχα πολύ μικράν ψυχήν, άν δέν έδεχόμην. Οά μου συγχωρήσης όμως μικράν άνταπόδοσιν και ίσην έμπιστοσύνην προς την έμπιστοσύνην σου.

— Τί θέλετε; ειπεν έντρομος.

— Άκουσε, αγαπητή μου εξαδέλφη. Έχω εκεί. . . και διακοπείς έδειξεν επί της σκευοθήκης μικρόν τετράγωνον κιβώτιον, περιτετυλιγμένον διά δερματίνης θήκης—έκει, βλέπεις, άν-

τινείμενον πολύτιμον δι' έμέ ως η ζωή μου. Τό κιβώτιον αύτό είνε δώρον της μητρός μου. Από τό πρωτό σήμερον συλλογίζομαι, ότι άν ήτο δυνατόν νά εξέλθω από τόν τάφον της, θά επώλει μόνη της τόν χρυσόν, όσον έσπατάλησεν έντός αύτου τό σκεύος ή φιλοστοργία της· δι' έμέ θά ήτο Ιεροσολία νά τό κάμω.

Η Εύγενία έπιφίξε σπασμωδικώς την χείρα του εξαδέλφου της, ακούσασα τάς λέξεις τούτας.

— Όχι, υπέλαβεν εκείνος μετά μικράν παύσιν, καθ' ήν ήτένισαν επ' άλλήλους άμφοτέροι ένδακρυ βλέμμα, όχι, δέν θέλω νά τό καταστρέψω ή νά τό διακινδυνεύσω κατά τάς περιδείξιαις μου. Σό, φιλήτατη Εύγενία, θά γείνης θεματοφύλαξ του. Ουδέποτε φίλος ένεπιστέβη εις φίλον Ιερώτερον κειμήλιον. Ίδε και κρίνε.

Ακθών δε τό κιβώτιον, εξήγαγεν αύτό της θήκης του, τό ήνοιξε και έδειξε περιλυσος εις την κατάπληκτον εκ θαυμασμού εξαδέλφην του πολύτιμον κομμοθήκην, ής τά χρυσά σκεύη καθίστα πολυτιμώτερα ή εξελετος εργασία μάλλον ή τό βάρος του χρυσοϋ.

— Αυτό τό όποσον θαυμάζεις είνε τίποτε, ειπε πέζων ελατήριον και αποκαλύπτων δεύτερον της κυτίδος πυθμένα. — Ίδού τί αξίζει δι' έμέ δλον τόν κόσμον.

Εξήγαγε δε του κιβωτίου δύο δμοιώματά, άριστοτεχνήματα της κυρίας Μιρβέλ, περιβαλλόμενα βαρύτιμα πλαίσια εκ μαργαριτών.

— Άχ! τί εύμορφη κυρία! δέν είνε αύτή εις την όποιαν έγγραφ. . .

— Όχι, απήντησεν ο Κάρολος μειδιών. Είνε ή μήτηρ μου. Ίδού και ο πατήρ μου· ο θεός σου και ή θεία σου. Γονυπετής έπρεπε νά σέ παρακαλέσω. Εύγενία, νά μου φυλάξης αύτόν τόν θησαυρόν. Άν χαθώ, και χαθή και ή μικρά σου περιουσία, ο χρυσός αύτός θά σέ άποζηλώση. Αύτάς δε τάς δύο εικόνας εις σέ μόνην ήμπορώ νά τάς έμπιστευθώ. Σό μόνη είσαι αξία νά τάς διατηρήσης. Κατάστρεψέ τας όμως διά νά μή μεταδοθν κατόπιν σου εις άλλας χείρας. . .

Η Εύγενία έσίγα.

— Λοιπόν, δέχσσαι; προσέθηκεν έπιχαρίτως ο Κάρολος.

Ακούσασα επαναλαμβάνομένης τάς λέξεις, ως ειχεν ειπέϊ πρό μικρού εις τόν εξαδέλφόν της, ήτένισεν επ' αύτόν τό πρώτον βλέμμα γυναικός αγαπώσης, βλέμμα βαθύ επίσης και έρωτότροπον.

Βελινος έλαβε την χείρά της και την ήσπάσθη.

— Άγγελε άγνόητος! ερώνησε. Τά χρήματα δέν θά έχουν ποτέ σημασίαν δι' ήμας· δέν είν' άλλθεια; Τό αισθημα θά ήνε τό πών, διότι τό αισθημα δίδει σημασίαν εις τά χρήματα.

1 Rue de Mirbel, δνομαστή γαλλικ προσωπογράφος, αύξυος του δμωμένου γάλλου βοτανικού, γεννηθείς έν έτει 1798, άποθανούσα τό 1848. Σ.τ.Μ.

— Πώς δμοιάζετε την μητέρα σας; Είχε τόσον γλυκείαν φωνήν, καθώς σεις;

— Ω, πολύ γλυκυτέραν. . .

— Διά σας, βέβαια, ειπε ταπεινούσα τά βλέφαρα. Έλάτε τόρα, κοιμηθήτε. Τό απαιτώ. Είσθε κουρασμένος. Αύριον πάλιν.

Απέσυρε δε ήρέμα την χείρά της εκ των χειρών του εξαδέλφου της, όστις συνώδευσε φωτίζων αύτην. Ότε δ' έρθασαν άμφοτέροι εις την φλιάν της θύρας.

— Ω! ειπεν ο Κάρολος, διατί είμαι πτωχός;

— Τι σημαίνει! απήντησεν εκείνη, ο πατήρ μου, νομίζω, είνε πλούσιος.

— Ταλαιπωρον παιδί, υπέλαβεν ο Κάρολος, προχωρών έν βήμα έντός του δωματίου και στηρίζων τά νώτα προς τόν τοίχον, άν ήτον πλούσιος δέν θ' άφινε τόν πατέρα μου ν' αποθάνη, δέν θά άφινε σας εις τριαύτην κατάστασιν, θά έζ'η τέλος πάντων άλλώς.

— Άλλά έχει τό Φροσφών.

— Και τί αξίζει τό Φροσφών;

— Δέν ήξεύρω. Έχει και τό Νοσγιέ.

— Κανέν έλεεινόν άγροκήπιον. . .

— Έχει άμπέλια, λειβάδια. . .

— Άσήμαντα πράγματα, ειπε πεμφρονητικώς ο Κάρολος, Άν ο πατήρ σου ειχεν όχι πολλά, άλλ' εικοσιτέσσαρας μόνον χιλιάδας φράγκα εισόδημα, θά έμενες εις αύτό τό ψυχρόν και γυμνόν δωμάτιον;

— Προχωρήσας δ' έν έτι βήμα,

— Αυτόϋ λοιπόν θά φυλαχθούν οι θησαυροί μου; ειπε, δεικνύων την γηραιάν σκευοθήκην, ίνα κρύψη τούς διαλογισμούς του.

— Πηγαίνετε νά κοιμηθήτε, απήντησεν η Εύγενία, μη αφήνουσα αύτόν νά εισχωρήση εις τό άνευτρόπιστον δωμάτιόν της.

Ο Κάρολος απέσύρθη, και εκλονυκτίσθησαν άμφοτέροι δι' άμοιβαίου μειδιήματος.

Άμφοτέρους όμως εκοίμισαν ενειρα· ο δε Κάρολος ήσχισεν έκτοτε μετριάζων διά ροδίνης άποχωρώσεως τό πένθος του.

[Έπεται συνέχεια]

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΑ

Από της εισαγωγής έν έτει 1859 του τηλεγράφου εις την Ελλάδα μέχρι σήμερον, αι τηλεγραφικαι γραμμαί επεξετάθησαν επ' όλων των σπουδαίων σημείων του κράτους, σύνδεθειςών προς άλλήλας των πρωτεύουσών των Νομών πάντων, και των επαρχιών, πλην δικτώ.

Πάσα η τηλεγραφική ύπηρεσία είνε άνατεθειμένη εις τό ύπουργείον των Έσωτερικών, και διεξάγεται υπό ιδιαιτέρας Διευθύνσεως. Αύτή δε η Κυβέρνησις διά των ιδίων αύτης ύπαλλήλων κατασκευάζει και διατηρεί τάς έναέρους γραμ-

μάς· η δε κατασκευή και συντήρησις των υποβρυχίαν είνε άνατεθειμένη κατά τό πλείστον, εις την εταιρίαν «Eastern Telegraph Limited».

Έν των υποβρυχίαν γραμμών η Κυβέρνησις διατηρεί μόνον την μεταξύ Ρίου και Άντιρρίου, την μεταξύ του Πόρου και του άκρου της Πελοποννήσου, την μεταξύ του άκρωτ. Άρτεμισίου και Σιαθού, την μεταξύ Σιαθού και Σκοπέλου, την μεταξύ Άρσών και της άπέναντι παραλίας της Φθιώτιδος, εξ ής άρχεται η έναέρους γραμμή εις Γαρδίλιον, την μεταξύ Κέας και Λαυρείου, την μεταξύ Νεαπόλεως και Κυθήρων. Όσαύτως την του πορθιού Βύβολας, την μεταξύ Σαλαμίνος και των άκτων της Άττικής. Είς την κυβερνήσιν δε άνήκουσι και τά καλώδια, άτινα θά συνδέσωσι τάς νήσους Πάρον, Νάξον, Ίον, Θήραν προς τή Σύρον.

Αι έθραι των τηλεγραφίων κατ'επαρχίας και δήμους είνε διεσπαρμένοι κατά τούς έπομένους πίνακας.

Στερεά· Ελλάς.

Επαρχία Άττικής (Δήμοι 8). Δήμος Άθηνών, Άθήναι. Κηφισία, Τατόριον. Δήμ. Λαυρείου, Λαύρειον. Δήμ. Πειραιέτων Πειραιεύς.

Επαρχία Μεγαρίδος (Δήμοι 8) Δήμος Έλευσίνος, Έλευσίς. Δήμ. Μεγαρέων, Μέγαρα. Δήμ. Σαλαμίνος, Σαλαμίς.

Επαρχία Θησών (Δήμοι 7) Δήμ. Θησών, Θήβαι.

Επαρχία Λεβαθείας (Δήμοι 6). Δήμος Λεβαθείας, Λεβάθεια. Δήμ. Διστομίων, Διστομον.

Επαρχία Μεσσηλογίου (Δήμοι 5). Δήμος Μεσσηλογίου, Μεσολόγγιον. Δήμ. Αίτωλικού, Αίτωλικόν. Δήμος Μακρονείας, Γαβαλού.

Επαρχία Βάλτου (Δήμοι 4). Δήμος Άμβρακίας, Κραθασαράς.

Επαρχία Τριχωνίας (Δήμοι 4). Δήμος Άγρινίου, Άγρίνιον. Δήμ. Παμφίας Κεφαλοδρόσον*.

Επαρχία Εύρυτανίας (Δήμοι 9). Δήμος Καρπεννησίων Καρπενήσιον¹. Δήμ. Άγραίων, Κεράσπορον. Δήμ. Κτημενίων, Φουρνά.

Επαρχία Ναυπακτίας (Δήμοι 7) Δήμος Ναυπάκτου, Ναυπακτος. Δήμ. Προσχιού, Πλάτανος*.

Επαρχία Βονίτης και Σηρομέρου (Δήμοι 5). Δήμος Άνακτορίων, Βόνιτσα και Ζαβέρδα. Δήμος Άστακού, Άστακος. Δήμ. Έγλινου, Κατόννα.

Επαρχία Φθιώτιδος και Φωκίδος (Δήμοι 12). Δήμος Λαμίων, Λαμία. Δήμ. Πελευατών Σούρπη. Δήμ. Υπάτης, Υπάτη. Δήμ. Φαλάρων, Στυλή. Δήμ. Ομιδαίων, Γαρδίλιον. Δήμ. Νέας Μιζίλης, Νέα Μιζίλια. Δήμ. Σπαραγγιάδος, Άγά*.

Επαρχία Παρνασσίδος (Δήμοι 8). Δήμος Άμφισσης, Άμφισσα. Δήμος Γαλαξειδίου, Γαλαξειδίον.

* Τα φέροντα άστερισκον τηλεγραφεα ήδη συνιστώνται.

4. Υπάρχει και έν Καρόση, αλλά δν λειτουργεί.

Έπαρχία Λοκρίδος (Δήμ. 9). Δήμος Αταλάντης, Αταλάντη. Δήμ. Δρυμίας, Λαδίου*.

Έπαρχία Δωριδος (Δήμοι 7). Δήμος Αίγιτιου, Λαυδαρικού. Δήμ. Τολοφώνος, Βιτριτίσα.

Έκ τούτων προκύπτει, ότι έν τή Στερεά Έλλάδι υπάρχουν 39 τηλεγραφεΐα, διασπαρμένα εις 36 δήμους εκ του όλου αριθμού των 96 δήμων, οδς περιλαμβάνουσιν αι 14 έπαρχίαι αύτης.

Μελοπόννησος.

Έπαρχία Ναυπλίας (Δήμοι 5). Δήμος Ναυπλίων, Ναυπλίου.

Έπαρχία Άργους (Δήμοι 6). Δήμ. Άργείων, Άργος.

Έπαρχία Κορινθίας (Δήμοι 11). Δήμ. Κορινθίων, Νέα Κόρινθος. Δήμος Τρικάλων, Ξυλόκαστρον. Δήμ. Σικυώνος, Κιάτορ. Δήμ. Περαχωράς, Καλαμάκιον.

Έπαρχία Μαντινείας (Δήμ. 10). Δήμ. Τριπόλεως, Τρίπολις.

Έπαρχία Κυνουρίας (Δήμ. 9). Δήμος Λιμναίου, Λεωνίδιον. Δήμ. Θυρίας, Άστρως. Δήμ. Πάρωνος, Άγ. Πέτρος.

Έπαρχία Γορτυνίας (Δήμ. 11). Δήμ. Δημητσάνης, Δημητσάνα. Δήμ. Γόρτυνος, Καρύταινα. Δήμ. Τριολώνων, Στεμνίτσα.

Έπαρχία Μεγαλονπόλεως (Δήμοι 3). Δήμ. Μεγαλοπόλεως, Μεγαλόπολις. Δήμος Φαλαισίας, Λεοτάριον*.

Έπαρχία Πατρών (Δήμοι 5). Δήμ. Πατρέων, Πάτραι. Δήμ. Δύμης, Κάτω Άχαΐα.

Έπαρχία Αίγιαλείας (Δήμοι 4). Δήμ. Αίγιου, Αίγιον.

Έπαρχία Καλαθρότων (Δήμοι 13). Δήμ. Καλαθρότων, Καλαθρούτα. Δήμ. Άροανείας, Σοπωτόν*. Δήμ. Κλειτορίας, Μαΐεΐκα*.

Έπαρχία Ηλείας (Δήμοι 8). Δήμ. Λετρίνων, Πύργος και Κατάκωλον. Δήμ. Μυρτουνηίων, Λεχαιρά και Κυλλήγη*. Δήμ. Ήλιδος, Γαστούνη και Λερβη Τσελεπή. Δήμ. Βουπρασιών, Μαραλάδα*.

Έπαρχία Λακεδαίμονος (Δήμοι 18). Δήμος Σπάρτης, Σπάρτη.

Έπαρχία Γυθείου (Δήμοι 5). Δήμ. Γυθείου, Γύθειον.

Έπαρχία Οίτύλου (Δήμοι 5). Δήμ. Οίτύλου, Άρεόπολις.

Έπαρχία Ήπιδάουρου Λιμνηάς (Δήμοι 5). Δήμ. Μονεμβασίας, Μονεμβασιά. Δήμ. Άσωπού, Μολλάοι. Δήμ. Βοιών, Νεάπολις.

Έπαρχία Καλαμών (Δήμοι 5). Δήμ. Καλαμών, Καλάμαι. Δήμος Θουρίας, Θουρία (Καμάρι).

Έπαρχία Μεσσήνης (Δήμοι 6). Δήμ. Παμίσου, Μεσσήνη (Νησίον). Δήμ. Οίχαλίκης, Μελιγαλά.

Έπαρχία Πυλίας (Δήμοι 5). Δήμ. Πυλίων,

Ήλιδος. Δήμ. Κολωνίδων, Κορώνη. Δήμ. Μεθώνης, Μεθόνη.

Έπαρχία Τριφυλίας (Δήμοι 9). Δήμ. Κυπαρισσίας, Κυπαρισσία. Δήμ. Έάνης, Φιλιατρά. Δήμ. Πλαταμώδους, Γαργαλιάνοι. Δήμ. Φλεσιάδος, Αιγοόδιστα. Δήμ. Δωριού Σουλιά*.

Έπαρχία Όλυμπίας (Δήμοι 6). Δήμος Άνδριτσαινής, Άνδριτσaina. Δήμ. Βόλακος, Άγουλιτίσα.

Έπαρχία Σπετσών και Έρμιονίδος (Δήμοι 4). Δήμ. Σπετσών, Σπέτσαι. Δήμ. Κρανιδίου, Κρανίδιον.

Έπαρχία Ύδρας και Τροιζηνίας (Δήμοι 4). Δήμ. Ύδρας, Ύδρα. Δήμ. Τροιζηνίων, Πόρος.

Έν Πελοποννήσῳ υπάρχουν έν όλῳ 52 τηλεγραφεΐα, διασπαρμένα εις 49 δήμους εκ του όλου αριθμού των 132 δήμων, οδς περιλαμβάνουσιν αι 22 έπαρχίαι τής Χερσονήσου, εις δε κατ'ελάχιστον και τās νήσους Ύδραν, Σπέτσας και Πόρον.

Εύβοια και βόρειοι Σποράδες.

Έν ταις νησιωτικαίς έπαρχίαις τής Εύβοίας και των βορείων Σποράδων αι έδραι των τηλεγραφεΐων έχουν ούτως:

Έπαρχία Χαλκίδος (Δήμοι 8). Δήμ. Χαλκιδέων, Χαλκίς. Δήμ. Νηλέων, Άγ. Άννα. Δήμ. Κηρέων, Μανιτόδι. Δήμ. Αιγίων, Αίγινη. Δήμ. Νέων Φαρών, Νέα Ψαρά*.

Έπαρχία Ξηροχωρίου (Δήμοι 3). Δήμ. Ίστιαίων, Ξηροχώριον. Δήμ. Διδυψίων, Αϊδηψός*.

Έπαρχία Καρυστίας (Δήμ. 9 μετά του τής νήσου Σύρου). Δήμ. Κυμαίων, Κύμη. Δήμ. Αυστιών, Αλιβέριον. Δήμ. Κάρυστιών, Κάρυστος. Δήμ. Μαρμαρίου, Πεταλιώνησος*.

Έπαρχία Σκοπέλου (Δήμοι 4). Δήμ. Σκοπέλου, Σκόπελος. Δήμ. Σειθέου, Σειθέος.

Έν όλῳ ή Εύβοια περιέχει 11 τηλεγραφεΐα και αι βόρειοι Σποράδες 2. Τηλεγραφεΐα επομένως 13: επί 4 έπαρχιών και 24 δήμων.

Κυκλάδες.

Εις τās Κυκλάδας νήσους, έν ο Νομός περιλαμβάνει 7 έπαρχίαις Άνδρου, Θήρας, Κέας, Μήλου, Νάξου, Σύρου και Τήνου, περιεχούσας έν συνόλῳ δήμους 39, υπάρχουν λειτουργούντα τηλεγραφεΐα μόνον έν τή έπαρχία Σύρου, έν τῷ δήμῳ Έρμιονπόλεως, έν τή έπαρχία Άνδρου δήμον Άνδρου και δήμ. Κορθίου, και έν ταις έπαρχίαις Τήνου και Κέας έν τοις δμωνύμοις δήμοις και πόλεσιν. Έγει δε και ή εις τήν έπαρχίαν Κέας ανήκουσα Κύθνος τηλεγραφεΐον, ένεκα των εκεί λουτρών. Διά Β. Διατάγματος έκδοθέντος πρό ολίγου χρόνου άπεφασίσθη να συστή-

1. Το τηλεγρ. τουτο εργάζεται, οσάκις μεταβαίη ή Βασιλεύς εις τās νησίδας αυτές, ότε παραλαμβάνει τη-λεγραφήτην μισίνυκτα.

θῶσι τηλεγραφεΐα και έν ταις Κυκλάσι Πάρῳ, Νάξῳ, Ίῳ, Θήρα, Μυκόῳ, Μήλῳ, Σίφῳ, Σερφῳ, άλλ' επί του παρόντος συνδιθήσεται μόνον αι νήσοι Πάρος*, Νάξος*, Ίος* και Θήρα*.

Όστε έν ταις Κυκλάσι αριθμούμεν τηλεγραφεΐα μόνον 10, ανά έν έν ταις έπαρχίαις Σύρου, Κέας, Τήνου, Νάξου, και Θήρας, και δύο έν τή τής Άνδρου.

Ίόνιοι Νήσοι.

Έπαρχία Ζακύνθου (Δήμ. 10). Δήμ. Ζακυνθίων, Ζάκυνθος.

Έπαρχία Κυρκύρας (Δήμ. 2). Δήμ. Κερκυραίων, Κέρκυρα.

Έπαρχία Λευκάδος (Δήμ. 8). Δήμ. Λευκαδίων, Λευκάς. Δήμ. Βόγηρου, Βασιλική.

Έπαρχία Κραναιας (Δήμ. 7). Δήμ. Κρανίων, Άργοστόλιον.

Έπαρχία Πάλλης (Δήμ. 4). Δήμ. Αιξουρίου, Αιξούριον.

Έπαρχία Ίθάκης (Δήμ. 4). Δήμ. Ίθακησιών, Ίθάκη.

Έπαρχία Κυθέρων (Δήμ. 2). Δήμ. Κυθέρων, Καθάλιον. Δήμ. Ποταμιών, Ποταμός*.

Έν ταις Ίονίοις νήσοις, αΐτινες αποτελούσιν έν όλῳ 11 έπαρχίαις, περιλαμβάνούσας 54 δήμους, υπάρχουνσι τηλεγραφεΐα 9, διανεμημένα εις 7 έπαρχίαις. Χτερούνται τηλεγραφεΐων αι έπαρχίαι Μίσσης και Όρους τής νήσου Κερκύρας, ή τής Σάμης τής νήσου Κεφαλληνίας, και ή των Παξών.

Ήπειρος και Θεσσαλία.

Έν ταις νέαις έπαρχίαις μετά τήν προσάρτησιν συνστήθησαν ικανά τηλεγραφεΐα. Έπλήρουν δε πρό ταύτης τοιαύτα μόνον έν Λαρίση, Άλμυρῳ, Βόλῳ, Δομοκῳ και Καλαμπάκῳ, άτινα ήγόρασεν ή Έλληνική κυβέρνησις μετά τήν προσάρτησιν άντι 60,000 δραχμῶν περίπου, Ήδη έν ταις ν. έπαρχίαις αι έδραι των τηλεγραφεΐων εινε αι εξής.

- Έπαρχία Άλμυροῦ, Άλμυρός.
- » Άγυιάς, Άγυιά.
- » Άρτης, Άρτα.
- » Βόλου, Βόλος.
- » Καρδίτσας, Καρδίτσα και Φανάριον.
- » Λαρίσης, Λάρισα.
- » Τρικάλων, Τρίκαλα.
- » Τυρνάβου, Τύρναβος, Ραψάνη, Πυργητός*.
- » Δομοκοῦ, Δομοκός.
- » Καλαμπάκας, Καλαμπάκα.

Έκ των 11 έπαρχιών, εις δε διήρηθη διοικητικῶς τό προσάρτηθέν μέρος τής Ήπειρου και Θεσσαλίας τή Έλλάδι, δέν έχει τηλεγραφεΐον

1. Έκλήσθη προσωρινῶς τοῦτος 1894-1895.

μόνη ή των Τζουμέρκων. Έν ταις λοιπαίς δε 20 υπάρχουν 12 λειτουργούντα.

Έκ των άνωτέρῳ συναγερν ότι έν Έλλάδι υπάρχουν τηλεγραφεΐα λειτουργούντα 711, συνιστώνται δε κατά τὰ έκδοθέντα Β. Διατάγματα έτερα 17, έν τās έδρας έσημειώσαμεν μετ' άστερίσκου* όστε έν όλῳ, δσονούπαρ, θά υπάρχουν έδραι έν όλῳ τῷ Βασιλείῳ τηλεγραφεΐων έν ενεργείῳ 138. Ήτοι έν Πελοποννήσῳ 52, έν τή στερεῇ 39, έν Εύβοίῳ και βορ. Σποράσι 13, έν ταις Κυκλάσι 10, έν Ήπειρῳ και Θεσσαλίῳ 12, και έν ταις Ίονίοις νήσοις 9.

Έν των 70 έπαρχιών του Έλληνικοῦ Βασιλείου 8 στερούνται τηλεγραφεΐων ή των Τσουμέρκων, Αιγίνης, Μήλου, Παξών, Σάμης κα Κραναιας τής Κεφαλληνίας, Μίσσης και Όρους τής Κερκύρας. Έκ των υπολοίπων δ' έχουν αι τής Ηλείας και Φθιώτιδος ανά 7, αι τής Άττικής, Χαλκίδος, και Όλυμπίας ανά 5, αι τής Κορινθίας, Καρυστίας και Βουίτης ανά 4, αι τής Κυνουρίας, Γορτυνίας, Καλαθρότων, Ήπιδάουρου Λιμνηάς, Μυλίας, Μεγαρίδος, Μεσολογίου και Εύρυτανίας ανά 3, και αι λοιπαί ανά 2, και ανά 1. Έκ των Έπαρχιών των έχουσών μέγαν αριθμὸν δήμων, και πληθυσιῶν άνω των 50,000 κατοίκων μετά ενός τηλεγραφείου εινε μόνη ή τής Λακεδαίμονος, έχουσα κατοίκους 52,519 και δήμους 13.

Έν ταις έχούσαις τηλεγραφεΐα έπαρχίαις έν έδρεύει έν τή πρωτεύουση τής έπαρχίας, τά λοιπά, εις τās έχούσας πλείοντα του ενός, έν ταις πρωτεύουσαις των δήμων. Έξέ μόνον δήμοι έν τῷ Βασιλείῳ έχουνσι τηλεγραφεΐα η ή έδρεύοντα έν τή πρωτεύουση αυτών, άλλ' έν άλλοις χωρίοις τής περιφέρειας των, και τουτο ένεκα λόγων έμπορικῶν, βιομηχανικῶν, στρατιωτικῶν, και άλλων. Τοιοῦτοι εινε έν τή Έπαρχία Άττικής ο δήμος Λαυρείου (πρωτ. Μαρκοπούλου), έχων τό τηλεγραφεΐον έν Λαυρείῳ, ο δήμος Άχαρνῶν (πρωτ. Μενιδίου), έχων τό τηλεγραφεΐον έν Τατοΐῳ, έν τή έπαρχία Έλευσίνος ο δήμος Έλευσίνος (πρωτ. Μάνδρα), έχων τό τηλεγρ. έν Έλευσίνοι. Έν τή έπαρχία Κορινθίας ο δήμος Περαχωράς (πρωτ. Περαχωρά) τηλεγρ. έν Καλαμάκιῳ. Έν τή έπαρχία Καρυστίας ο δήμος Μαρμαρίου (πρωτ. Κατσαρόνι) τηλεγρ. έν Πεταλιαις. Έν τή έπαρχ. Λευκάδος ο δήμος Βόγηρου (πρωτ. Σόβρος) τηλεγρ. έν Βασιλικῆ.

Τέσσαρες μόνον των δήμων του κράτους έχουνσι πλείοντα του ενός τηλεγραφεΐα ο των Αθηνών 3, έν Άθήναις, Κηφισῆ και Τατοΐῳ, ο των Ανακτορίων 2, έν Βουίτση και Ζαχέρδα, ο των Μυρτουνηίων 2, έν Αεγαίνοις και Κυλλήγη, και ο των Λετρίνων 2 έν Πύργῳ και Κατακόλῳ.

Ίστωικαι τηλεγραφικαι γραμμαί έν Έλλάδι δέν υπάρχουνι πρό τινος χρόνου μόνον έξεδόθη

Β. Διάταγμα χρησιμοποιούν εις την 'Εταιρίαν της τομής του Κορινθιακού 'Ισθμού την *Αίλιαν* να κατασκευάσῃ και συντηρῇ ἰδίᾳ αὐτῆς δαπάνη τηλεγραφικῆν γραμμὴν μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν ἐργασίων τῆς τομῆς γραφείων της καὶ Κορίνθου, ἀπολήγουσάν εἰς τὸ ἐκεῖ τηλεγραφεῖον τῆς κυβερνήσεως, καὶ συναπτομένην δι' αὐτὸ μετὰ τοῦ συμπλέγματος τοῦ κράτους, πρὸς ταχύτεραν μεταβίβασιν τῶν προωρισμένων δι' αὐτὴν, καὶ ἀποσταλλομένων παρ' αὐτῆς ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν τηλεγραφημάτων.

Τηλέφωνον δὲ συνέστη πρὸ τινῶν μνηῶν μεταξὺ τοῦ γραφείου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν γραφείων τοῦ Ναυστάθμου ἐν Ἀράβῃ τῆς Σαλαμίνας. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἰδιωτικὸν τηλεφώνον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας τῶν μεταλλουργειῶν Ἀκυρέου, μεταξὺ τοῦ Ἀκυρέου καὶ τῆς Καμαρίτζης, καθὼς καὶ μεταξὺ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἀνακτόρων καὶ τοῦ Τατοῦ.

Κατὰ τὸν ὑποβληθέντα εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους τοῦ 1883 τὰ ἐξόδα τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας προηγουμένης εἰς δραχμὰς νέας 1,494,180, καὶ δ' ἐσοδα εἰς δρ. ν. 1,220,000. Τὸ προσωπικὸν δ' ἐν γένει ἀποτελεῖται ἐξ 734 ὑπαλλήλων, κατὰ τὸν ἐξῆς πίνακα.

Προσωπικὸν διευθύνσεως.

Διευθυντῆς	1
Γραφεὺς ἀ. τάξ.	1
Κλητῆρ	1
Προσωπικὸν Τηλεγραφείων.	
Ὑποδιευθυνταὶ	15
Τηλεγραφεῖται ἀ. τάξεως	80
» β' »	70
Βοηθοὶ α' »	120
» β' »	75
Κλητῆρ τῆς κεντρικῆς ἀποθήκης τοῦ ὕλικου	1
Διανομεῖς α' τάξεως	75
» β' »	35
» γ' »	85
Φύλακες ἐπιποιοὶ	80
» πεζοὶ	145

Ἰκανῶς περιεργοὶ καὶ διδακτικώτατοι θὰ ἦσαν αἱ σημειώσεις περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, κατὰ δήμους καὶ ἐπαρχίας, τῶν πεμφθέντων καὶ ληφθέντων τηλεγραφημάτων, ἐσωτερικῶν τε καὶ ἐξωτερικῶν, μετὰ συγκριτικοῦ πίνακος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν. Ὡσαύτως περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χιλιόμετρων τῶν τε συρμάτων, καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐναερίων καὶ ὑπὸ βρυγίων γραμμῶν, περὶ τῆς δαπάνης, καὶ τῶν εἰσπράξεων, τοῦ τρόπου τῆς ὑπηρεσίας, περὶ τοῦ ἐν χρήσει τηλεγραφικοῦ συστήματος, περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑπηρεσίας, τῆς διανομῆς τῶν τηλεγραφημάτων, περὶ τῶν τάξεων τῶν διαφόρων

τηλεγραφείων, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στύλων καὶ μονωτήρων, καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων τῶν τηλεγραφεῖων. Ἀλλὰ περὶ τούτων, δὲν ἠδυνάμεθα νὰ γράψωμεν, μὴ ἔχοντες δεδημοσιευμένης προσφόρου πληροφορίας. Ἡ τελευταία σύντομος καὶ ἀβη, στατιστικῆ, ἡ δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν τηλεγραφικοῦ τμήματος, ἐγένετο τῷ 1876, ὅτε τὰ τηλεγραφεῖα τοῦ Κράτους ἦσαν 60. Ἐκτοτε οὐδεμίαν ἐκτενῆς δημοσίευσις ἐγένετο.

Ἐν Ἀθήναις, 25 Ἰανουαρίου 1883. Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ Α. Υ. ΤΟΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ τοῦ Μαυροβουνίου.

Κατὰ τὴν μικρὰν μου διατριβὴν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Αὐστριακῆς Κροατίας Ἀγράμῃ, ἐσχέτισθην πρὸς τινὰ νέον Κροάτην ζωγράφον, ὀνόματι Κικερέζην. Ἐβλῶν ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν του, τὸν εὗρον σχεδιάζοντα ἱστορικὴν εἰκόνα ἐντὸς μικροῦ ἐργαστηρίου φιλοκάλλως κεκοσμημένου δι' ὀπλων μαυροβουνίων καὶ ἀνατολικῶν ταπῆτων. Ἐπὶ τῶν τοίχων ἐκρέμαντο πινακογραφαὶ τινὲς ἐξίκατοι καὶ προσαπογραφαὶ ἐμφανίως χειρᾶ ἀσφαλῆ, καὶ ἐξέχουσαν περὶ τὸν χρωματισμὸν δεξιότητα.

— Ἐχετε, βλέπω ἐδῶ, κύριε Κικερέζην, τόπους ὄραίους καὶ ζωηρούς.

— Εἶνε ὀπλαρχηγοὶ Μαυροβούνιοι καὶ αἰχμαλωτοὶ Τούρκοι.

— Εἰσθε ποτε εἰς τὸ Μαυροβούνιον;

— Ἐμην ζωγράφος αὐλικὸς τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου.

— Διάβολε! . . . τὴν γνωρίζετε λοιπὸν πολὺ καλὰ τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα.

— Ἦμεθα κρέας καὶ κόχιν.

— Καὶ ἀπεχωρισθῆτε χωρὶς βέβαια νὰ αἰσθανθῆτε ὀλίγην λύπην.

— Τί νὰ κάμω; Δὲν εἰμ.πορεῖ νὰ φάγη κανεὶς ὄσπρον τοῦ τῆν ζῶν μόνων ζωγράφος τῆς Αὐτοῦ Μαυροβουνιωτικῆς Ὑψηλότητος μετ' αἰσθῶν πενήντα φράγκα τὸν μῆνα.

— Καὶ τὴν τροφήν, ὑποθέτω.

— Ὅχι, κατοικίαν μόνον ἴδω, ὀλόκληρον οἰκίαν εἶχον εἰς τὴν κατοχὴν μου μετ' τὴν παρατήρησιν ὁμῶς ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἡγεμὼν δὲν ἐνοικιάζει καὶ ἐπιπλα, ἐστερομένην, φυσικῶ τῷ λόγῳ, ἐπίπλων.

— Καὶ πῶς ἐκάμνετε;

— Ἐπλάγιαζα κατὰ γῆς ἔχων προσκέφαλον τὴν χρωματοθήκην μου.

— Ἀλλὰ τοῦλάχιστον θὰ ἐλάβετε παράσημον, διότι ὁ βίος σας αὐτὸς ἦτο βίος ὡς ἐν στρατοπέδῳ.

— Ὅχι, κύριε μου, διότι δὲν ἠθέλησα νὰ πε-

ριμεῖν τὴν παρασημοφορίαν μου. Ὅ,τι εἶχα νὰ κάμω τὸ ἔκαμα, καὶ δὲν ἔκαμα ὀλίγα πράγματα. Ἀκούσατε νὰ ἰδῆτε! Ἐξωγράφσα τὸν ἡγεμόνα πεζῶν, ἐπιπτον, παίζοντα *μπιλιάρδου*, κηρύττοντα τὴν ἐναρξίν τοῦ κοινοβουλίου, καθήμενον εἴτε ὑπὸ τὴν σκιάν φυλλύρας εἴτε ἐπὶ πέτρας, προσευχόμενον ἀνήμερα τὸ Πάσχα πρὸ τοῦ ἀνοικτοῦ τάφου τοῦ Θεοῦ του, κυνηγοῦντα ἄρκτον ἢ *σακάλι*, κυριεύοντα ἐξ ἐφόδου φρούριον Τουρκικόν, ἀκροόμενον τὴν μουσικὴν τῆς *ροῦσας*, ἐπιδεικνύοντα εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας ἐπὶ τινος ταμίτσας τοῦ Καττάρου τὰς κορυφὰς τῶν βουνῶν πασλειμμένες πετρελαῖον τὸ ὅποιον ἀνέδιδε μεγάλως φλόγας. Τὰς ὅσας τὸν παρέστησα κάμνοντα τὸ μέγιστον τῶν ἐγκλημάτων εἰς τὸ ὅποιον δύναται νὰ ὑποπέσῃ ὁ Μαυροβούνιος, καταπατῶν τὰ πατροπαράδοτα ἔθνη τοῦ τόπου του, — ἐξωγράφσα τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα περιδιαβάζοντα δημοσίᾳ μετὰ τῆς γυναικὸς του.

— Ἀλλὰ καθ' ὅσον ἐγὼ εἰξεύρω οἱ Μαυροβούνιοι δὲν εἶνε πλῆον Μουσουλμάνοι.

— Ὅχι, ὄχι, κύριε μου, διότι τὸ καθ' αὐτὴ ἐπάγγελμά των εἶνε νὰ κόπτουν Τούρκων κεφαλὰς· ἀλλὰ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν γυναικῶν ἐμειναν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν Μουσουλμάνοι· διότι τὰς θεωροῦν ὡς ὄντα κατώτερα, ἄξια τὸ πολὺ πολὺ νὰ πηγαίνουν νὰ βόσκουν τὰ ποιμνία των εἰς τὰ βουνά, νὰ κόπτουν ξύλα καὶ νὰ γεμίζουν τὸ *τσιμποῦκι* τῶν ἀνδρῶν των. Ἀλλ' ὁ ἡγεμὼν προτείνειν εἰς ἐμὲ νὰ τὸν ζωγραφίσω μαζί με τὴν γυναῖκά του, εἶχε βέβαια τὸν σκοπὸν του, ἤλπιεν ὅτι διὰ τὸ μέσου τούτου θὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους αἰσθήματα χριστιανικώτερα, ἀλλὰ κανεὶς δὲν τὸν ἤκουσεν, ἐπῆγε χάρμενον τὸ σχέδιόν του.

— Καὶ αἱ ἀξιώλογοι αὐταὶ εἰκόνας εἰν' ἐκτεθειμέναι εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ ἡγεμόνος;

— Μάλιστα, κύριε μου, στολιζοῦν τὴν αἰθούσαν τοῦ *μπιλιάρδου*.

— Τοῦ *μπιλιάρδου*; ἐπανέλαβον νόμισαις ὅτι παρήκουσα.

— Μάλιστα, μάλιστα τοῦ *μπιλιάρδου*, διότι οἱ Μαυροβούνιοι οὕτω πως ὁμοιάζουν περισσότερον τὰ ἀνάκτορα, ἀφ' ὅτου ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότης ἐστησεν ἐκεῖ μετὰ *μπιλιάρδου*. Τὸ γεγονός τοῦτο θὰ μείνῃ ἱστορικὸν καὶ αἱ μέλλουσαι γενεαὶ θὰ το ψάλλουν μετ' τὴν *ροῦσλα*· ὅταν τὸ ἔβραον εἰς τὴν Κετίγγιν, ὅλοι κατ' ἀρχὰς ἐνόμισαν ὅτι ἦτο κλίνη. . . Ἀλλὰ σήμερον εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ *μπιλιάρδου* συνέρχεται ἡ Γερουσία καὶ ἀνάμεσα εἰς δύο *καρμπάδες* ἀποφασίζουν τὸν πόλεμον ἢ ψηφίζουν τοὺς φόρους.

— Μὰ τὸ ναί, μετ' αὐτοὺς λόγους σας μοῦ ἔρχεται βρεξίς νὰ παίζω μίαν *παρτίδα* μετ' τὸν ἡγεμόνα.

— Καὶ νὰ ἰδῆτε! Ἡ ἐθιμοταξία ἀπαιτεῖ ὁ-

σάκις ὁ ἡγεμὼν παίζει μετ' ἐξένους. πάντοτε αὐτὸς νὰ κεοδαίνη. Ὀλοκῶ, εἰ τὸν καπνὸν του. . . Ἀλλὰ δὲν ἐτελείωσα τὴν ἱστορίαν μου. . . Ἀπ' οὐ λοιπὸν ἐξωγράφσα τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα εἰς δύο ἢ τριῶν δωδεκάδων διαφόρους θέσεις: κατ' ἐκλογὴν του, ὄφειλον νὰ ζωγραφίσω καὶ τὰ ὀκτώ τέκνα του, ἐν ἀγοράκι καὶ ἐπὶ τὰς κοριτσάκια, ἐξ ὧν τὸ τελευταῖον ἐκρέματο εἰς τὸ στήθος τῆς μητρὸς του. Ἠναγκάσθην ἔπειτα νὰ ζωγραφίσω τὸν πρόεδρον τῆς Γερουσίας Βόζον Πέτροβιτς, ὁ ὅποιος κτυπᾷ τὸν ἀνώτατον μισθὸν μετὰ τὸν ἡγεμόνα — τέσσαρας χιλιάδας φραγκάκια. Ἦλθεν ἔπειτα ἡ σειρά τῶν δώδεκα γερουσιαστῶν· τοὺς ἐξωγράφσα μετ' τὸ *τσιμποῦκι* των, τὰ ὀψήλα των ὑποδήματα, τοὺς χιτῶνάς των ἀπὸ λευκῆν λευκὴν φανέλλαν, τὰ χρυσοκέντητα κατακόκκινα σταυρωτὰ των, ὀλόκληρον ὀπλοθήκην: *χαρτίτσια* με λαθὴν ἀδαμαντοστόλιστον, *βεράβερ* καὶ πιστόλια ἐπηγορωμένα, ὀλόκληρον ἔκθεσιν ὀπλων στημένην εἰς τὴν μέσσην των. Τέλος πάντων ἐξωγράφσα καὶ τοὺς τέσσαρας ὑπουργοὺς, τὸν γραμματέα τοῦ ἡγεμόνος, τὸν μητροπολίτην Ἰλαρίωνα, τὸν ἀρχιμωσκὸν τῆς πρωτεύουσας Σχοῦλτς Γερμανον μετ' ἡγεμόνα ἄλλων περὶ τῆς φωνῆς, ὅστις διεφθίρε τὴν ἡγῶν τοῦ Μαυροβουνίου διδάξας αὐτὴν νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τοὺς χοροὺς τοῦ Στράους καὶ τὴν ἄγγα. . . Ἀπ' οὐ λοιπὸν οὕτω πως ἐξήντησα τὸ Μαυροβούνιον ἠθέλησα νὰ φύγω. — αὖτοις το λέει; μ' εἶπεν ὁ ἡγεμὼν, ἐνοῶ νὰ μου συμπληρώσῃς τὴν πινακοθήκην μου.

— Ἀλλὰ, Ὑψηλότητι, ἔχετε ἐκατὸν πενήντα κάπου εἰκόνας· δέν σας λαθάνει δὲ ὅτι δὲν εἰμ.πορεῖν νὰ ζωγραφίσωμεν καὶ τὰς γυναῖκας.

— Ὁ μείνη; ἤκουσαι τί σε λέγει; εἶπεν ὁ ἡγεμὼν ἐξαφθίς. Τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα, θὰ ὑπάγωμεν πάλιν νὰ θερίσωμεν μερικά κεφάλια. Μὲ τὸ ἔνα σου τὸ χεῖρ θὰ κρατῆς τὴν χρωματοθήκην σου καὶ μετ' ἄλλο σου τὸ ὄπλον, καὶ ἐκεῖ θὰ μου σκαρώσῃς μίαν συλλογὴν πολεμικῶν εἰκόνων, ἀντιγραφὴν ἀπὸ τὴν φύσιν.

— Μὰ, Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθην, δέν εἰν' εὐκόλον νὰ ἐργάζεται κανεὶς καὶ νὰ χροεῖται γύρω του τὰ βόλια τοῦ ἐχθροῦ. . . Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δὲν πιστεύω νὰ ξαναγίνει ἄλλοῦ πουθενά.

— Τόσον τὸ καλλιτέρον· θὰ λέγουν ἴσα ἴσα ὅτι μόνος ὁ ζωγράφος τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου ἔχει τὴν μεγάλην τύχην νὰ ζωγραφίσῃ καὶ νὰ πολεμῇ συγχρόνως.

— Τί τὰ θέλετε, ἡμῖν ἀπηλπισμένος, διότι ὁ ἡγεμὼν παρήγγειλε νὰ με ἐπιτηροῦν μὴ φύγω. Θέλω λοιπὸν καὶ μὴ θέλων ἡναγκάσθην νὰ παρακολουθῶ τὸν στρατόν. Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας εἶχα μίαν μεγάλην εἰκόνα εἰς δέκα μέρη τρυπημένην ἀπὸ σφαίρας Τουρκικῆς.

— Λαμπρά! τί φυσικὴ ὀπού εἶνε! πόσον καλὰ παριστάνει τὸ πρᾶγμα! ἀνεφώνησεν ἔνθους ἡ

ξιοθαύμαστον πλακούντιον, ὅπερ ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἀκριβέστερον περιγράφει ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ γερμανοῦ Ἀυτοκράτορος Ὁθωνος πρὸς Νικηφόρον Φωκᾶν, Λοιπὸν ἀνάσας, ἐπανελαμβάνεται ἡ αὐτὴ δογματικὴ παράστασις διὰ τῶν Πρασίνων, τὸ δεύτερον σάξιμον, ὡς ἐλέγετο, ἀπαρραλλάκτως ὡς τὸ πρῶτον.

Μετὰ τὸ δεύτερον τοῦτο θυμολικὸν (intermezzi) ἤρχετο τέλος πάντων ἡ ὥρα καθ' ἣν ἐμελλε νὰ ἐπιδείξῃ ἡ μαγειρικὴ τῆς Β' ζαντινῆς αὐλῆς τὰ ὑπερέξοχα αὐτῆς ἀριστοτεχνήματα, ὑπερβαίνοντα καὶ τὰ ἀπλῆα καὶ τὰ τοῦ Παξάμου.

Τὸ ὑπερμεγέθες πλακούντιον, ἢ μᾶλλον τὰ τρία πλακούντια, ἐν τρισὶ πελωρίοις χρυσοῖς πίνακιν, ἦσαν τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα, ὥστε ἐλαστον αὐτῶν, ὑπὸ πορφυροῦν κάλυμμα, μετεφέρετο διὰ πολυσπᾶστου καὶ τροχαλιῶν κρεμάμενον ἐκ χρυσοῦν λώρων καὶ τῆ βοθηεῖα μηχανικῶν (ἐγγιαστιαρίων) ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς τραπέζης.

Προθύμως ἐχαιρετᾶτο ἡ παράθεσις τούτου τεραστίου νωγαλεύματος ὑπὸ τῶν συγκεκλημένων διὰ τῆς ἀποθέσεως τῆς χλαμύδας. Ἀλλὰ πολλακις ἠναγάζοντο ν' ἀποθέσωσιν αὐτὴν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην προῆξιν τοῦ πολυσχιδοῦς καὶ ἐξαισιῦ τῶν ἰθ' ἀκουσίων δειπνοῦ· διότι συχνότερον ὁ Αὐτοκράτωρ ἐξαπέστειλεν ἐξαιρέτους μερίδας εἰς τοὺς εὐνοουμένους διὰ τοῦ τερπνοῦ.

Μετὰ τὴν διαμέτρῃσιν ὄλων τῶν βασιλικῶν φιλοτησιῶν ἐπὶ τέλος ὁ Αὐτοκράτωρ ἔδιδε τὸ σημεῖον τῆς ἀποχωρήσεως, ἀποτιθέμενος τὸ μαυδῆλιον ἐπὶ τῆς τραπέζης. Τότε ὄλοι ἀνίσταντο, οἱ δὲ πέντε καλλιφῶνοι ἐψάλλον λατινιστί :

Bono Domino sit semper gloria.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπῆρχετο, ἔργον δὲ τοῦ παρεστῶτος ἐκεῖ θαλαμηπόλου (κουβικουλαρίου) ἦτο νὰ διευθύνῃ τὴν ἐξοδὸν τῶν συγκεκλημένων, κατὰ τάξιν καὶ βαθμὸν.

Τὰ δεῖπνα ταῦτα ἐξηκολούθησαν ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐκαλεῖτο ὁ Πικτριάρχης μετὰ τοῦ λοιποῦ Κλήρου, ποτὲ μὲν τὴν πέμπτην, ποτὲ δὲ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, ὥστε νὰ μὴ συμπίσῃ κυριακὴν καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Φώτων. Ὁ σοφώτατος Λέων προσέθηκε καὶ τοῦτο κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Ἐν τῷ καιρῷ δουλικῶν ἡγεμότων οἱ τέσσαρες δομέστικοι τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ἐν στολῇ (καμίσια καὶ φελώνια), οἵτινες ἰστάμενοι κατὰ μέσον τῶν τραπέζων, ἀλλ' ἀπέχοντες ἀλλήλων, ἅμα τῇ ἐπινεύσει καὶ εὐλογίᾳ τοῦ Πατριάρχου, ἐψάλλον τὸ ἐκ μελισταγῶν χειλέων τοῦ ἁέντος σταλάξαν ἄσμα, κατὰ πᾶσαν δὲ στρόφην ἅπαντες οἱ κατακείμενοι συνέψαλλον ἐν συναυλίᾳ (τὸ quaresimale).

Ο ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

Ὁ Ἰταλὸς βουλευτὴς Πετροκέλης Δελαγατίνας, γνωρίσας ἐκ τοῦ σύγγγγος τὸν Γλάδστονα, γράφει περὶ αὐτοῦ τὰς ἐξῆς περιεργούς λεπτομερείας : « Τὸν ἔξοχον πολιτικὸν Γλάδστονα εἶδον τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1850, ὅτε ἐκόμισα αὐτῷ τὴν διατριβὴν μου Ricordi della rivoluzione di Napoli nel 1848. Προσεκάλεσέ με δι' ὡραιότητας ἐπιστολῆς, συντεταγμένης ἰταλιστῇ, καὶ ὑπεδέξατο εἰς τὴν βιβλιοθήκην του, ἥτις ἦτο καὶ σπουδαστήριον αὐτοῦ. Τὰ βιβλία ἦσαν οὐχὶ κατὰ μέγα ὕψος διατεταγμένα κύκλῳ τῆς αἰθούσης· ἤρκει ἐπομένως νὰ ἐτείνῃ τὴν δεξιὰν καὶ λάβῃ τὸ ποθοῦμενον, ἄνευ τῆς βοθηεῖας τῶν γραμματέων του, οἵτινες τότε ἦσαν ὁ πρωτόκκος υἱὸς του, νῦν δὲ βουλευτὴς Ὁββεστ, καὶ ὁ δευτερόκκος Στέφανος, κληρικὸς ἐν Χαβάρδεν. Ἐίχε δημοσιεύσῃ πρὸ μικροῦ καλλίστην μετάφρασιν τῆς ἱστορίας τοῦ Καρόλου Λουδοβίκου Φαρίνη. Ἐγνώριζε δὲ ἀκριβῶς ὅλην τὴν λυπηρὰν τραγωδίαν τῆς ἡμετέρας ἐπαναστάσεως τοῦ 1848—1849, εἰς ἣν ὁ Παλμερστὸν ἐξησφάλισε τὸ μέλλον. Σήμερον ὁ Γλάδστον διατρίβει ἐν Downing Street, ὅπου διέτριβεν ἄλλοτε Ἐρρίκος ὁ Π', κατόπιν δὲ ὁ τοῦ βασιλέως ἐκείνου βασιλεὺς, ὁ καρδινάλιος Βολσεύ, ὁ καλλύνας αὐτὴν μᾶλλον ἢ βασιλικῶς, ἥτοι καρδινάλικῶς. Τὸ θέρος καὶ κατὰ τὰς βουλευτικὰς παύσεις διατρίβει ἐν τῇ ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ του Hawarden Castle, τῷ μεγίστῳ τῶν θαυμάτων τῆς κομητείας Φλίντ. Ταύτης τὰ δύο τρίτα νέμονται 13 γαιοκτήμονες, ὧν πρῶτος ὁ Γλάδστον, κεκτημένος 6,908 πλέθρα. Ἐνταῦθα, μετὰ τὰς μελέτας του, ἀναπαύεται ἢ μᾶλλον ἀσκεῖ τὸ σῶμα ἐν μέσῳ τερπνοτάτων δασῶν κόπτων δένδρα παλαιά. Οἱ ἐν τοῖς περιχώροις ζήλωται τοῦ ἐδωρήσαντο αὐτῷ περικαλλῆ πελεκον ἐκ χάλυθος μετὰ δρυϊνῆς λαβῆς ἀργυρηλάτου. Ὁ ἐγγυὸς ναὸς ἔξωθεν φαίνεται πυρλαυστος· ἔσωθεν δὲ ἐκοσμηθῆ λαμπρῶς ἀναλώμασι τῆς κυρίας Γλάδστονος· πρῶτος ἐφημέριος εἶνε ὁ ἐλλόγιμος τοῦ πρωθυπουργοῦ υἱὸς Στέφανος, ὃν ἐπισκέπτεται ὁ πατήρ, ἵνα ἀναπαυθῆ ἀπὸ τῶν κόπων. Ἐν τῶν δύο φρουρίων τὸ μὲν εἶνε παλαιότερον τῆς νορμανδικῆς κατακτήσεως καὶ ἀκατόκητον· τοῦ νέου δὲ ἡ κατασκευὴ ἔχει πολὺ τὸ ρωμαντικόν· γέμει δὲ τοῦτο βιβλίων, ἄτινα, ὅσον πληθύνονται, τοσαύτων ἐλαττοῦσι τὴν εὐμάρειαν τῆς κυρίας Γλάδστονος. Ὁ πρωθυπουργὸς δὲν ἔχει μανίαν νὰ ἀγοράζῃ βιβλία παλαιά, πολύτιμα, δυνάστετα· συλλέγει μόνον ὅσα δύναται καὶ οφείλει νὰ διεξέλθῃ, ἵνα πληθύνῃ τὰς πολλὰς γνώσεις του. Πιστὴν φύλακα καὶ διανοητικὴν συνεργὸν ἔχει τὴν πολυμαθῆ καὶ φιλεσιπλάγχωνο σύμβιον, ἰδρύσανσαν ἰδιοῖς ἀναλώμασιν ὄργανοτροφεῖον, ἐν ᾧ πολλὰκις τῆς ἡμέρας εὐλογεῖται τὸ ὄνομά της. Ἡ κό-

ρη Αἰμιλία εἶνε προθεβηκουῖα καὶ ἄγαμος, ὡς ἡ πριγκίπισσα Βικτρίκ' ἀκολουθεῖ τὸν πατέρα, ὁσάκις μένει κατ' οἶκον ἢ μήτηρ, ἢ τὸν διασκεδάζει παίζουσα κλειδοκύμβαλον ἢ ἀναγινώσκουσα συγγράμματα ἐμβριθοῦς ἢ ἐλαφρᾶς φιλολογίας. Ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ τῆς ἀφθονίας, τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης ἐπικρατεῖ ἀπίστευτος ἀπλότης βίου καὶ τρόπων. Ἀπαράμιλλον ἔχει ὁ Γλάδστον νηφαλιότητα· τρώγει καὶ πίνει ὀλίγιστον, ποιεῖται δὲ μόνον συχὴν χρῆσιν τείνου ἄνευ γάλακτος, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὰς δυνάμεις καὶ τὴν δραστηριότητα τοῦ ἀπνυδηκτοῦ ἐγκεφάλου. Κοιμᾶται ὀλίγας ὥρας τῆς πρώτης ἐσπέρας, μετὰ τὸ ἄριστον, ὁσάκις δὲν παρεύεται εἰς τὴν Βουλῆν· δύο ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐξανίσταται καὶ ἐργάζεται, ἀφ' οὗ πῆρ, ὡς ὁ Βαλζάκ καὶ ὁ Δίκενς, δυνατὸν καφὲ ἄνευ γάλακτος καὶ μετ' ὀλίγης σακχάρους. Φορεῖ ἐνδύματα ἀπλούστατα καὶ θερμά, ὑποδήματα δὲ ὁμοῖα τοῖς τοῦ προέδρου ἐκείνου τῆς γαλλικῆς Βουλῆς Δουπὸν, τοῦ διαπρέψαντος ἐπὶ δολεροῦ δελιᾶ τῆς νυκτὸς καὶ τῆ ἐπαύριον μετὰ τὸ πραξικόπημα τῆς 2 Δεκεμβρίου. Ἐν τῇ ἐργασίᾳ οὐδένα ἔχει ἴσον ἢ ὑπέρον· καθ' ἑκάστην πρωΐαν βλέπει ἐνώπιόν του χιλιάδας γραμμάτων, διακοινώσεων, διατριβῶν καὶ χειρογράφων. Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, βουλευθεὶς νὰ καταβιάσῃ τὸν Βῆλουσφλὸδ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, ἀπήγγειλεν ἐν μιᾷ ἑβδομαδί ἑβδομήκοντα λόγους, ἕκαστον ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ὥρας, ἐπὶ διαφόρων θεμάτων καὶ μετὰ διαφόρου ὕψους κατὰ τὸ ἀκρατήριον. Τεράστιος εἶνε καὶ ἡ ἀλληλογραφία του, εἰς ἣν ἀσχολοῦνται τρεῖς γραμματεῖς, ἔχοντες λελιθογραφημένας καὶ τὰς ὑπογράφας τοῦ. Πάντα ἀναγινώσκει, πάντα ἐξετάζει, εἰς πάντα ἀποκρίνεται, τῆρῶν ἑαυτοῦ τὰ ἀπόρρητα καὶ διεξάγων αὐτοῦς μυστικὰς ὑποθέσεις ἄνευ γραμματέως. Πρὶν ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου, ἀνεγίνωσκεν αὐτοῦ καὶ ἔγραφε τὴν ἀνταπόκρισιν, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἰδίων τέκνων Ἐρβεστ καὶ Αἰμιλίαν. Ἀλλὰ καὶ πρωθυπουργὸς ὢν γράφει πλεῖστα καὶ συχνότατα. Ἐν τῷ κοινοβουλίῳ οὐδέποτε καθῆται ἄργος ἐπὶ τοῦ ὑπουργικοῦ ἐδωλίου· γράφει γράμματα ἐπὶ τῶν γονάτων ἀδιαλείπτως, τὸ αὐτὸ δὲ ποιεῖ ἀπνυδρῶς ἐκ τῶν ἡμερησίων κόπων, ὅτε οἱ πλεῖστοι τῶν θνητῶν καθεύδουσι καὶ ἀναπαύονται. Πέρυσιν ἐν ὥρᾳ βαθείας νυκτὸς ἔγραψεν ἐπιστολὰς, ἐν ᾗ ἠνωχλεῖτο ὑπὸ τῶν Ἰρλανδῶν ὁ πρόεδρος ἐσήμανε τὸν κώδωνα ἵνα γίνῃ ψηφοφορία· ὁ Γλάδστον κατεπὴδησεν ὡς ζωηρὸς νεανίας, προσῆλθεν εἰς τὰς κάλπας πρὶν συνωστισθῶσιν οἱ βουλευταί, καὶ πάλιν ὑπέστρεψεν εἰς τὴν ἐργασίαν του. Ὅταν ἡ ψηφοφορία γίνηται κατὰ τμήματα, ὅταν πλειονότης καὶ μειονότης χωρίζονται, ὅπως ἀριθμηθῶσιν ἐποικότερον (ἕπερ διαρκεῖ 10 ἢ 12 λεπτά) κατέρχεται πρὸς τοὺς βουλευτάς, ἵνα ὀφθῇ ὑπὸ ἡπλειόνων, καὶ πάλιν ἀνα-

βαίνει καὶ ἀσχολεῖται εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν του. Τοῦτο εἶνε σημεῖον, ὅτι πρόκειται περὶ σπουδαιοτάτων, διότι ἄλλως οὐδὲ ὀλίγα λεπτά θὰ κατηνάλισκε μάτην. Μῆδεὶς νομίση, ὅτι προσφέρεται ἀποτόμως τοῖς προσερχομένοις καὶ ἐνοχλοῦσιν αὐτὸν δι' ἄλληπαλλήλων ἐρωτήσεων. Φύσει πρῶτος, μελιχρὸς καὶ εὐγενὴς εἶνε πρὸς πάντας καὶ δὴ καὶ πρὸς τοὺς Ἰρλανδοῦς. Κατατίθησι τὸν κάλαμον, ἀκοῖται, ἀποκρίνεται· ἀναλαμβάνει δὲ τὸν κάλαμον ἵνα δείξῃ ὅτι ὁ ἐπερωτήσας ἀπολύεται. Καὶ οὕτω δὲ ἀσχολούμενος, προσέχει εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἐκαστοῦ ἀγορεύοντος. Ὅταν ὁ ῥήτωρ διαστρέφῃ τὴν ἀλήθειαν γεγονότων προσφάτων ἢ παλαιότερων ἢ τοὺς λόγους ὑπουργῶν καὶ κυβερνήσεως, ὁ τῶος ἠπιώτατος Γλάδστον διακόπτει τὴν γραφὴν, θυροῦται, κερανοῖ διὰ τῶν ὀμμάτων τὸν ἀντίπαλον, δὲν ἀνίσταται ἅμως τῆς ἔδρας, οὐδὲ λαλεῖ, ἀλλ' ἀνανεύει τὴν κεφαλὴν, πάλιν δὲ ἴσους ἀναλαμβάνει τὴν διακοπιεῖσαν ἐργασίαν. Ὁ νοῦς τοῦ Γλάδστονος ὁμοιάζει πρὸς τηλέφωνον. Ὅσον ἐμβριθῶς καὶ ἀν διαλέγηται πρὸς μίαν τινὰ συνουσίαν τῆς πόλεως, ἅμα δοθέντος τοῦ σημείου, στρέφει τὴν διάνοιαν ἄλλοσε, ἀποκρινόμενος μετ' ἀγγισίας καὶ πραότητος πρὸς ὅν τινα ἀν τὸν καλέσῃ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Χωρικός τις πνέει τὰ λοιθία. Ὁ υἱὸς του τρέχει νὰ φωνάξῃ τὸν ἱερέα, ὅστις κατοικεῖ δύο ὥρας μακρὰν ἀπὸ τὸ χωρίον των.

Ὁ ἱερεὺς, διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴν ἡσυχίαν του, λέγει πρὸς τὸν υἱόν :

— Τώρα πλέον τί νάλλω νὰ κάμω. Θὰ ἔχῃ πεθάνει.

— Ἄμ' δὲν πέθανε καὶ μὴ σὲ νοιάζει, παπᾶ μου· ὁ γείτονάς μας ὁ Γεάννης μούπε, πῶς θὰ τοῦ κρατήσῃ συντροφιά ὅσο νὰ πᾶς.

* *

Ὁ πολυγράφος ἀλλὰ τόσο καὶ ἀνοῦσιος συγγραφεὺς *A ἐζήτηε ἐπιμόνας παρὰ τοῦ συναδέλφου του *P νὰ τῷ χαρίσῃ ἀπὸ ἐν ἀντίτυπον τῶν συγγραμμάτων του, ὅπερ ὅμως οὗτος ἤρνετο οὐχ ἧττον ἐπιμόνας.

— Μὰ δὲν σοῦ ζητῶ δὰ καὶ μεγάλο πρᾶγμα, εἶπε τέλος ὁ *A.

— Ὅχι, φίλε μου, δὲν εἶνε δι' αὐτό· ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ μοῦ δώσης εἰς ἀνταλλαγὴν τὰ ἰδικά σου.

* *

Νέος Ιατρός, ὁ *M ἐκάθητο παρὰ τῇ κλίνῃ νεαρῶς ἀθηνούου καὶ ἤκουε μεθ' ὑπομονῆς τὴν μακρὰν ἱστορίαν τοῦ πάθους.

— Ἡ ἀσθενεία σας, δεσποινίς, λέγει μετὰ τὸ τέλος τῆς ἱστορίας ὁ ἱατρός, δὲν εἶνε κυρίως ἀσθενεία. Εἶνε μία ἀδιαθεσία, μία δυσχερὴς κατάστασις τοῦ σώματος, ἣτις θὰ παρέλθῃ ὅταν βπανδρευθῆτε.

Μετὰ βραχέων σιγῆν ἀπαντᾷ ἡ νεκρὸς ἐρυθρίωσα :

— Μάλιστα, μάλιστα, ἔχετε δίκαιον· θ' ἀκολουθήσω τὴν συμβουλὴν σας. Καὶ νὰ σὰς εἰπῶ τὴν γνώμην μου; πάρετέ με σῆς.

— Τι λέγετε, δεσποινίς; ἀπάντησεν ὁ ἱατρός· καὶ δὲν γνωρίζετε ὅτι ἡμεῖς οἱ ἱατροὶ γράφομεν μόνον τὰ ἱατρικά, ἀλλὰ δὲν τὰ πέρνομεν καὶ οἱ ἴδιοι.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἄπληστος κατ' ἀνάγκην εἶνε πάντοτε ἀγάρριστος. Ὁ προσέχων πάντοτε νὰ λάβῃ λησμονεῖ πάντα ὅσα ἔλαβε.

Παρατηρήσατε ποτὲ κύνια καταβροχιζόντα χανδὸν τὰ τεμάχια τοῦ ἀστού ἢ κρέατος, ἕτινα τῷ ρίπτει ὁ κύριός του; Καταπίνει πᾶν ριπτόμενον αὐτῷ χωρὶς νὰ τὸ μασηθῇ, καὶ ἐν τῷ ἔμει ἀνοίγει πάλιν τὸ στόμα (να ἀρπάξῃ νέον τεμάχιον). Αὐτὸ τοῦτο πάσχομεν καὶ ἡμεῖς. Πᾶν ὅ,τι μᾶς παρέχει ἡ εὐνοία τῆς τύχης, τὸ καταβροχιζόμενον χωρὶς νὰ τὸ ἀπολαύσωμεν, καὶ ἀμέσως μετ' ἀπχαλλύσεως ἀναπομονησθῶμεν· ἄλλο δὲν σκεπτόμεθα ἢ νὰ ἀρπάξωμεν νέον τι πάλιν δῶρημα αὐτῆς.

Ἡ πολλὴ συζήτησις διώκει τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ νὰ μὴ ἐμποδίζῃ τις τὸ κακὸν καί-τοι δυνάμενος, εἶνε ὡς νὰ τὸ διαπράττῃ ὁ ἴδιος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Περὶ τῶν μελῶν τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου ἐρρανεζόμεθα τὰς ἐξῆς πληροφορίας· Ἐκ τῶν 14 ὑπουργῶν, ἑπτὰ ἔχουσιν ἕδραν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων καὶ ἑπτὰ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων. Οἱ γηραιότεροι εἶνε ὁ Γλάδστον καὶ ὁ λόρδος Καγκελάριος Σέλδερν, ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἀγεί τὸ ἐβδομηκοστὸν τρίτον, ὁ δὲ δεύτερος τὸ ἐβδωμηκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας, νεώτατος δὲ πάντων ὁ Δίλκε, μόλις τσσαρακοντούτης. Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἑξ' ὑπουργοὶ λαμβάνουσιν ἀνά 125,000 φράγκα κατ' ἔτος, ἕτεροι δὲ πέντε ἀνά 50,000. Παχυμισθότατος εἶνε ὁ Σπένσερ, λάμ-

βάνων ὡς λόρδος τοποτηρητῆς τῆς Ἰρλανδίας 500.000 φράγκα κατ' ἔτος καὶ ἐτέρας 50 χιλιάδας ὡς πρέσβης τοῦ ἐκτερέου τυβουλίου τῆς ἀσίας. Οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ κοινοβουλευτικοὶ γκαίματις τῶν ὑπουργῶν λαμβάνουσιν ἀνά 37 1/2 50 χιλιάδας φράγκων. Ἀμίσθους θέσεις κατέχουσιν ὁ υἱὸς τοῦ Γλάδστονος Ἐρβέρτος, νεώτατος λόρδος τοῦ ἠησαυροφυλακίου, καὶ ὁ γενικὸς ἐπιμελητῆς Βόλβερτων. Ὁ Γ. εἰσαγγελεὺς Ζέμς λαμβάνει 175,000 φράγκα κατ' ἔτος. Ἐκ τῶν ὑπουργῶν τὴν σπουδαιωτάτην ἀκίνητον περιουσίαν ἔχει ὁ ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν λόρδος Δέρβυς, εἰσπράττων κατ' ἔτος 4,250,000 φράγκα ἐξ 60,000 στρεμμάτων. Μετ' αὐτὸν ἔρχονται ὁ Σπένσερ ἔχων πρόσοδον 1,050,000 φράγκων ἐξ 24,000 στρεμμάτων, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἰνδικῆς Κίμβερλαι ἔχων πρόσοδον 625,000 φράγκων ἐξ 11,000 στρεμμάτων καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν λόρδος Ροζεβερὸς ἔχων πρόσοδον 600,000 φράγκων ἐξ 23,000 στρεμμάτων. Ὁ Γλάδστον εἰσπράττει ἐκ δισχιλίων στρεμμάτων περὶ τὰ 125,000 φράγκων.

Κατὰ τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας τὸ μέγα ἀτμοκίνητον «Βικτωρία» κατέπλευσεν εἰς Λονδίνον πρὸ δύο μηνῶν, κομίζον ἐκ Βοστώνης τῆς Ἀμερικῆς 746 βόας. Ἡ φόρτωσις αὐτῆ ἦτο ἡ μεγίστη τῶν ἐξ Ἀμερικῆς ἀποσταλείσων· ὁ πλοῦς διήρκεσεν ὀλίγαις ἡμέραις· τὰ δὲ ζῶα ἔμειναν ἀπαντα ἀβιαθῆ. Τα μέσα τῆς διαμετακομίσεως ἐτελειώθησαν ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ ἐπὶ τοσοῦτον, ὅστε οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ θλιαμβεύσωσι κατὰ τῶν Ἰβρωπαίων καὶ ἐν τούτῳ τῷ εἶδει τοῦ διαγωνισμοῦ.

Εἰς ἈΝΑΓΚΑΣΤΗΝ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Σὲ κάθ' ἔργο καὶ δουλειά σου
Ποῦ θελὰ καταπιαστῆς,
Μὴ ποτε ἀρχινῆς με βιά σου,
Πρὶν τὸ τέλος στοχαστῆς.

Ὅλοι εὐκολο θαρροῦμε
Κάθε εἶδος ἰς τὴν ἀρχῆν,
Μόνε ὕστερα ἀπαντοῦμε
Δυσκολίας ταραχῆν.

Κε' ἀν κατόπιν μετανοήσῃς,
Τότε πλεῖν τί σ' ὄφελει;
Τῆ ζημιῆ σου θελὰ νοιώσῃς,
Μ' ἀδιαφόρετη χαλῆν.

(Βηλασδς).